

Διαλέξεις στον Καθεδρικό Ναό του Σύδνεϋ αναδεικνύουν τη διαχρονική σημασία της ελληνικής φιλοσοφίας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

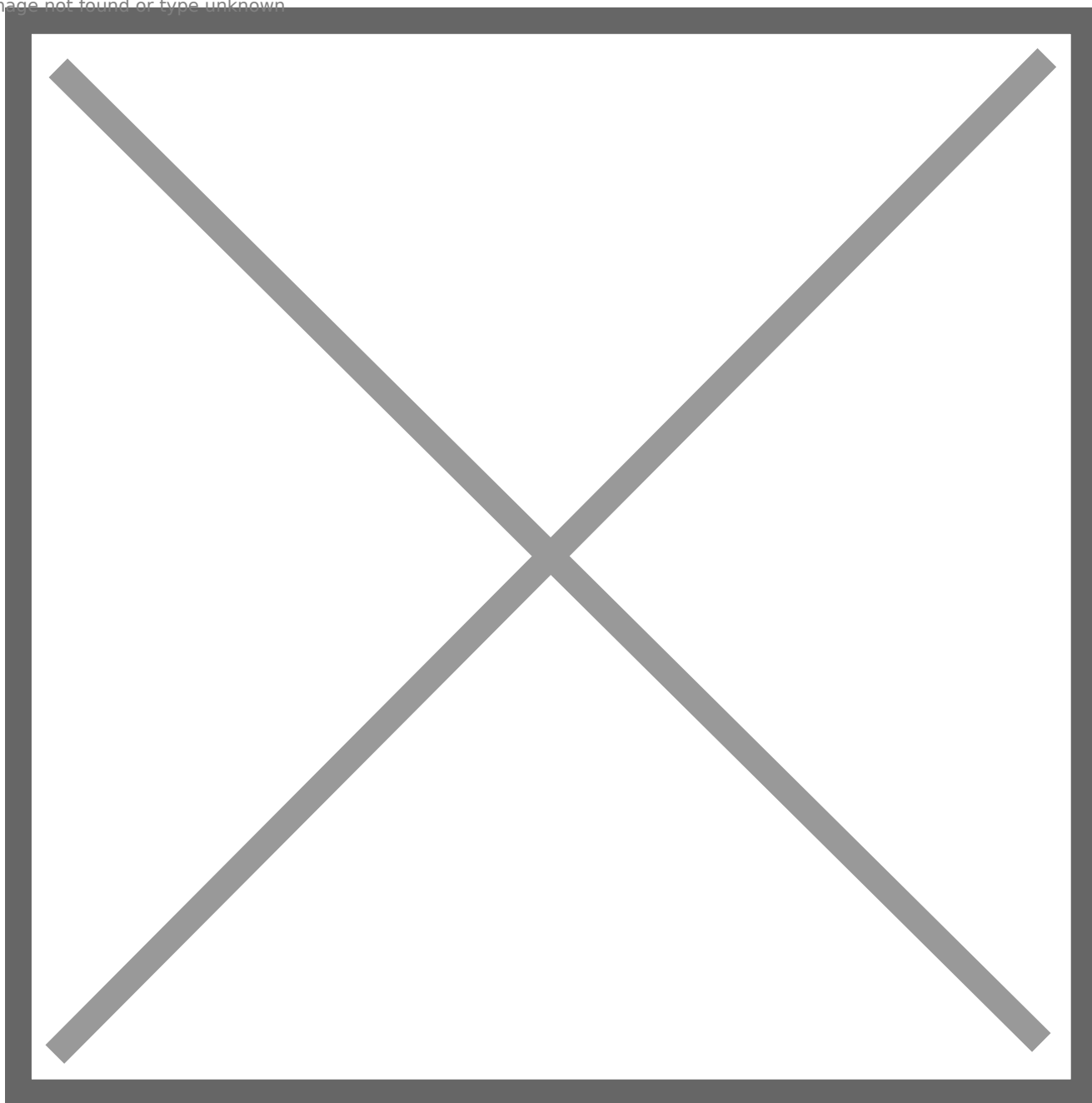
Στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Redfern του Σύδνεϋ, πραγματοποιήθηκε το βράδυ της Δευτέρας, 17 Αυγούστου 2026 η πρώτη από μια νέα σειρά διαλέξεων, με τίτλο «Cathedral Talks», η οποία διοργανώνεται με τη συνεργασία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου και του Κέντρου Ιστορίας της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Notre Dame της Αυστραλίας.

Με τίτλο «Σοφία και Φως» (Wisdom and Light), η τριμερής αυτή σειρά διαλέξεων

επιδιώκει να φέρει τη διαχρονική σοφία της ελληνικής φιλοσοφικής παράδοσης σε διάλογο με τα ερωτήματα και τις προκλήσεις της σύγχρονης ζωής. Ειδικότερα, η πρωτοβουλία διερευνά τη συνάντηση της αρχαίας ελληνικής σκέψης με τον Χριστιανισμό, καθώς και τους τρόπους με τους οποίους οι Πατέρες της Εκκλησίας προσέλαβαν, μεταμόρφωσαν και ολοκλήρωσαν πολλές από τις βαθύτερες ιδέες της ελληνικής φιλοσοφικής κληρονομιάς.

Την εναρκτήρια διάλεξη έδωσε ο Καθηγητής Βρασίδας Καραλής, κάτοχος της έδρας Sir Nicholas Laurantos Νεοελληνικών και Βυζαντινών Σπουδών, στο Πανεπιστήμιο του Σύδνεϋ, ο οποίος οδήγησε το ακροατήριο σε ένα ταξίδι —θα μπορούσε κανείς να πει, ομηρικών διαστάσεων— μέσα στη φιλοσοφική σκέψη και φαντασία του ελληνικού κόσμου.

Image not found or type unknown

Ο Καθηγητής κ. Καραλής παρουσίασε μια πολυδιάστατη προσέγγιση αυτού που περιέγραψε ως κατεξοχήν καταφατικό προσανατολισμό της ελληνικής κοσμοαντίληψης: τη θεώρηση του κόσμου ως νοητού, εύτακτου και όμορφου, καθώς και την πεποίθηση ότι ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να προσεγγίσει και να εκφράσει κάτι από το νόημά του. Παράλληλα, όμως, υπογράμμισε ότι αυτή η κατάφαση της υπάρξεως ουδέποτε υπήρξε αφελής ή απλοϊκή. Πίσω από τον ελληνικό θαυμασμό για την ομορφιά, την αρμονία και τον λόγο παρέμενε πάντοτε η βαθιά επίγνωση της τραγικής διάστασης της ανθρώπινης υπάρξεως: ο πόνος, το σκοτάδι, η θνητότητα και, τελικά, η φαινομενική απελπισία της ανθρώπινης υπάρξεως απέναντι στον θάνατο.

Ακριβώς σε αυτό το σημείο, όπως επεσήμανε ο Καθηγητής κ. Καραλής, αποκτά ιδιαίτερη σημασία η συνάντηση της ελληνικής φιλοσοφίας με τον Χριστιανισμό. Ο Χριστιανισμός δεν απέρριψε απλώς τη φιλοσοφική κληρονομιά του αρχαίου κόσμου. Αντίθετα, οι Πατέρες της Εκκλησίας την προσέλαβαν κριτικά και τη μεταμόρφωσαν, τοποθετώντας τα βαθύτερα ερωτήματά της μέσα στον νέο ορίζοντα που άνοιξε το πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Οι τραγικές διαστάσεις της ανθρώπινης υπάρξεως δεν αμφισβητήθηκαν, αλλά ούτε και τους επιτράπηκε να έχουν τον τελευταίο λόγο. Στη βαθιά επίγνωση της θνητότητας και της τραγικότητας της υπάρξεως, που χαρακτήριζε τον αρχαίο κόσμο, ο Χριστιανισμός εισήγαγε την θεμελιώδη διάσταση της ελπίδας – μιας ελπίδας που εδράζεται τελικά στη νίκη της ζωής επί του θανάτου. Παράλληλα, ο Χριστιανισμός άνοιξε έναν δρόμο πέρα από την «ανάγκη» που δέσμευε την αρχαία φιλοσοφική κοσμοαντίληψη, δηλαδή πέρα από την αναγκαιότητα που φαινόταν να διέπει τον κόσμο και να περιορίζει την ανθρώπινη ελευθερία, αναδεικνύοντας έναν νέο ορίζοντα ελευθερίας που την υπερβαίνει.

Ταυτόχρονα, η χριστιανική πρόσληψη της ελληνικής φιλοσοφίας ανέδειξε με μεγαλύτερη σαφήνεια τα όρια της ανθρώπινης γλώσσας και της εννοιολογικής σκέψεως μπροστά στο μυστήριο του Θεού. Ο Θεός μπορεί πράγματι να γνωρίζεται και να ομολογείται, η θεία πραγματικότητα όμως δεν μπορεί ποτέ να περικλεισθεί πλήρως μέσα στις ανθρώπινες έννοιες, ούτε να εξαντληθεί από τον ανθρώπινο λόγο. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η καταφατική προσέγγιση της θείας πραγματικότητας βρίσκει το αναγκαίο συμπλήρωμά της στην αποφαιτική αναγνώριση ότι ο Θεός υπερβαίνει πάντοτε απείρως ό,τι μπορεί να συλλάβει ο ανθρώπινος νους ή να εκφράσει η ανθρώπινη γλώσσα.

Η εκδήλωση προσέλκυσε έντονο ενδιαφέρον, καθώς περισσότερα από 80 άτομα παρακολούθησαν διά ζώσης τη διάλεξη, ενώ περίπου 20 ακόμη συμμετείχαν διαδικτυακά. Μεταξύ των παρισταμένων ήταν ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος

Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, εκπροσωπώντας τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ. Μακάριο, Πρόεδρο και Κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου, και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Καμπέρας κ. Αθηναγόρας.

Παρέστησαν επίσης ο Αναπληρωτής Καθηγητής κ. Nathan Lyons, Συνδιευθυντής του Κέντρου Ιστορίας της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Notre Dame Αυστραλίας, ο Δρ Samuel Kaldas, Λέκτορας Φιλοσοφίας στο ίδιο Πανεπιστήμιο, ακαδημαϊκοί του Πανεπιστημίου του Σύδνεϋ, φοιτητές από διάφορα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, κληρικοί και μέλη της ευρύτερης κοινότητας.

Η μεγάλη συμμετοχή ανέδειξε τον σκοπό που βρίσκεται στην καρδιά των «Διαλέξεων στον Καθεδρικό Ναό»: τη δημιουργία ενός χώρου όπου οι θησαυροί της ελληνικής φιλοσοφικής και χριστιανικής παράδοσης θα μπορούν να προσεγγίζονται εκ νέου, όχι απλώς ως κληρονομιά του παρελθόντος, αλλά ως ζωντανές πηγές σοφίας, ικανές να φωτίζουν τα διαχρονικά ερωτήματα της ανθρώπινης υπάρξεως και στη σύγχρονη εποχή.

Η πρώτη αυτή «Διάλεξη στον Καθεδρικό Ναό» αποτέλεσε, επομένως, μια ταιριαστή αφετηρία για τη σειρά «Σοφία και Φως», προσκαλώντας το κοινό να ανακαλύψει εκ νέου τη διαχρονική σημασία της ελληνικής φιλοσοφίας και, παράλληλα, να εξετάσει πώς η συνάντησή της με τον Χριστιανισμό γέννησε μια ιδιαίτερη θεώρηση του ανθρώπου, του κόσμου και του Θεού – μια θεώρηση στην οποία ο λόγος και το μυστήριο, η ομορφιά και η τραγωδία, η κατάφαση και η υπέρβαση φωτίζονται τελικά από την ελπίδα.

Η σειρά «Σοφία και Φως» θα συνεχιστεί με δύο ακόμη βραδινές συναντήσεις στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Redfern -τη Δευτέρα, 25 Αυγούστου και τη Δευτέρα, 21 Σεπτεμβρίου 2026, με τη συμμετοχή διακεκριμένων μελετητών, οι οποίοι θα εξετάσουν περαιτέρω πτυχές της πλούσιας συνάντησης της ελληνικής φιλοσοφίας με τη χριστιανική διανοητική παράδοση.

